

Am petrecut toamna trecută două luni la Université Libre de Bruxelles, ca urmare a câștigării unei burse de perfecționare în formare, în cadrul unei competiții organizată de Agenția Universitară a Francofoniei. Sarcina mea a fost să studiez la Biblioteca U.L.B. în vederea pregătirii cursului de *Istorie a filosofiei antice și medievale*. Am avut astfel prilejul să iau parte și să mă familiarizez oarecum cu viața cotidiană a unei mari universități occidentale.

Aceasta pulsa în cadrul a două mari campusuri apropiate, care strângeau laolaltă toate facultățile universității precum și cea mai mare parte a căminelor studențești. În ceea ce privește campusul Solbosch, acolo unde mi-am desfășurat activitatea, el cuprindea, printre altele, *Facultatea de Filosofie și Litere, Facultatea de Științe Sociale și Politice, Facultatea de Drept*, dar și *Facultatea de Sport*, fiind constituit dintr-o mulțime de clădiri fie mai vechi, din cărămidă roșie, într-un minunat stil arhitectural de la sfârșitul secolului al XIX-lea, fie foarte moderne, din sticlă, toate însă adaptate activităților didactice și de cercetare specifice unei universități.

Între clădiri, pe lângă terenurile de sport situate pe o latură periferică, erau alei și pajiști, chiar și un mic crâng, locuri de recreere pentru studenți în orele de prânz sau în spațiile dintre cursuri. În felul acesta, niciun zgomot din vuietul străzilor din jur nu pătrundea în sălile de curs sau în biblioteci, unde se auzea, din când în când, doar agitația studenților „boboci”, preocupați să se organizeze, să fie „botezați” și astfel să fie integrați în comunitățile deja constituite.

Toată această mulțime de săli de curs, sedii ale centrelor de cercetare dar și ale activităților extrașcolare desfășurate de studenți, cămine (chiar și un restaurant studențesc), librării, clădiri administrative, terenuri de sport, se grupa în jurul celui mai impozant edificiu, o construcție albă, modernă, înălțată pe nouă nivele, care reprezenta cu adevărat inima campusului: *Biblioteca*. Purtând denumirea de *Biblioteca de Științe Umane*, și fiind diferită de *Biblioteca Facultății de Drept* de exemplu, aflată în imediata apropiere dar într-o incintă mai modestă, ea avea în realitate o cuprindere mult mai vastă, de vreme ce la un etaj se afla secția de sociologie, la altul cea de științe politice, la un al treilea secția de științe economice iar la demisol, unde un întreg nivel era amenajat ca audio și videotecă, se afla o sală dotată cu pianină, partituri și cu numeroase publicații de teorie muzicală.

Ultimul etaj, al nouălea, era

destinat filosofiei, dar volumele cu tematică filosofică se aflau deopotrivă la etajul al optulea, profilat pe știința și teoria religiei, la cel de al șaselea, de filologie, unde se găseau operele diverșilor filosofi în greaca veche, latină sau în limbile moderne, uneori chiar și la etajul dedicat istoriei și, bineînțeles, la cele de sociologie și științe politice. Indiferent de etaj, fondul de carte era deosebit de bogat, cuprinzând titluri începând cu secolul al XIX-lea până la cele de ultimă oră. Periodicele își aveau și ele nivelul lor, undeva la baza clădirii. Accesul la rafturi era absolut liber, te puteai deplasa de la un nivel la altul în incinta bibliotecii cu orice carte dar un sistem electronic te împiedica să ieși cu volumul din clădire dacă nu ai trecut mai înainte pe la serviciul de împrumut.

De altfel, anumite cărți nici nu se puteau împrumuta, fiind destinate exclusiv lecturii la sală sau studiului în cadrul orelor de seminar. Pentru că, într-adevăr, în bibliotecă, la fiecare nivel, erau amenajate între 2 și 4 săli de seminar, de câte 40 de locuri, care, la rândul lor, arătau ca niște biblioteci în miniatură, organizate tematic și izolate fonic pentru ca activitatea desfășurată de profesori împreună cu studenții să nu perturbe studiul din sala cea mare. Aceasta avea numeroase mese de studiu, dintre care cele aflate de-a lungul pereților beneficiau de câte două prize la care studenții își conectau adesea laptopurile. Pentru a obține un loc mai bun trebuia să vii în jur de ora 9⁰⁰ (biblioteca fiind deschisă între orele 8⁰⁰ și 20⁰⁰ iar sâmbăta între orele 8⁰⁰ și 17⁰⁰) sau să aștepti prânzul, când se producea un fel de schimbare de tură, studenții plecând fie la masă, fie la cursurile de după amiază.

Cea mai aglomerată perioadă, când aproape că nu mai găseai loc la mese, a fost săptămâna a șaptea a semestrului, când majoritatea facultăților nu au ținut cursuri, timpul fiind dedicat consultațiilor zilnice asigurate de asistenți și preparatori, precum și recapitulării materiei de către studenții în vederea simulărilor (neobligatorii dar „recomandate”) pentru examenele din săptămâna a opta. Am fost într-adevăr impresionată de gradul de preocupare pentru studiu a tinerilor, care utilizau cu dezinvoltură fondul de carte și se grupau adesea câte 2-3 sau chiar mai mulți pentru a-și explica reciproc problemele. Am realizat încă o dată că biblioteca reprezintă un element vital al pregătirii profesionale, și că orice universitate care aspiră la un statut european trebuie să aibă ca prioritate realizarea unui astfel de loc de studiu de nivel european.

În ceea ce privește cursurile desfășurate la U.L.B., am asistat permanent, de-a lungul celor două luni, la câteva dintre ele. Primul, *Marile curente ale filosofiei; din Antichitate până în Evul Mediu*, era un curs care se realiza doar pe primul semestru, fiind obligatoriu pentru anul I nu numai pentru studenții de la filosofie ci și pentru aceia de la istorie și litere iar opțional pentru cei de la toate celelalte facultăți. În cadrul cursului profesorul era liber să își aleagă temele de predare astfel că, deși anul trecut s-a ocupat doar de *Conceptul științei la Platon*, anul acesta a optat pentru o prezentare cronologică a filosofiei antice.

Cursul se desfășura într-un amfiteatru de câteva mii de locuri, profesorul purta la rever un microfon iar ideile principale ale fiecărei prelegeri erau proiectate pe un ecran în timp ce profesorul vorbea liber. Totodată, oricine își putea cumpăra de la librăria campusului cursul tipărit (fără ca profesorul să fie totuși obligat să-l asigure studenților), pe care mulți din cei care nu luau notițe își aruncau ochii în timp ce audiau prelegerea, făcând uneori însemnări pe verso-ul fiecărei foi, rămas netipărit. Simularea pentru examen a durat doar o oră, pentru ca studenții să se familiarizeze cu tipul de abilități cognitive pe care să le dezvolte dar examenul real urma să aibă o durată între 2 și 4 ore, în funcție de opțiunea profesorului. Rezultatele testului simulativ și discutarea lui erau programate după două săptămâni.

Al doilea curs, *Necesitatea la Aristotel*, ținut de același profesor doar pentru studenții anului II de la filosofie, care trecuseră deja în al doilea semestru al anului I printr-un curs de *Explicație a termenilor filosofici în limbile greacă și latină*, se desfășura într-un cu totul alt stil, mult mai tehnic, mai aplicat, în care profesorul, folosindu-se de materiale ajutătoare scria la tablă și intra într-un dialog frecvent cu studenții, care de obicei trebuiau în prealabil să citească anumite texte recomandate cu o săptămână în urmă. Pentru acest curs, profesorul stabilise ca examenul să se desfășoare oral.

În sfârșit, al treilea curs, de *Filosofie medievală*, obligatoriu pentru studenții de anul II de la filosofie și opțional pentru toți ceilalți, puncta la început câteva probleme și anumii filosofi reprezentativi de la începutul Evului Mediu pentru a se concentra asupra perioadei secolelor XI-XIV, mai precis asupra filosofiei Occidentului latin. Pentru fiecare din filosofii tratați, profesorul își propunea câteva probleme de atins, le explica pe larg și se asigura că

CARAVANA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI OLTEAN

ele au fost bine înțelese de către studenți. În acest sens, întrebările erau extrem de binevenite și studenții erau încurajați să le pună.

De altfel, la toate cursurile aceștia se arătau extrem de interesați să pună întrebări profesorilor, chiar și în pauze, iar profesorii manifestau o totală disponibilitate de a răspunde. În plus, asistenții și preparatorii aveau ore de consultații de mai multe ori pe săptămână (echivalentele cumva cu seminariile noastre, dar neobligatorii pentru studenți), iar fiecare profesor, timp de două ore săptămânal, stătea în cabinetul propriu pentru a răspunde eventualelor solicitări ale studenților.

Ca orice universitate de prestigiu, alături de sectorul de învățământ, U.L.B. și-a dezvoltat puternice centre de cercetare în cadrul cărora își desfășoară activitatea, alături de profesori ca atare, și numeroși cercetători, persoane fără sarcini didactice ci exclusiv științifice. Am avut bucuria să particip la seminariile unui astfel de nucleu de cercetare, Centrul de filosofie antică, desfășurate bilunar, care au avut ca temă de discuție *Tratatul asupra primelor principii* al neoplatonicianului Damascius, din secolul al VI-lea e.n. Textul tratatului, deopotrivă în greaca veche și traducerea franceză, era analizat și comentat de o echipă formată din filosofi și filologi, cercetători și profesori nu numai de strictă specialitate dar și de logică, de exemplu, sau de filosofie contemporană. A fost pentru mine o experiență extrem de instructivă și am simțit o mare plăcere văzând filosofi și filologi studiind împreună și cu real interes o lucrare de filosofie.

Stagiul meu de cercetare la U.L.B. a fost totodată o foarte bună ocazie de a face cunoscute realizările științifice ale Facultății de Istorie-Filosofie-Geografie a Universității din Craiova și mai ales ale Secției de Filosofie. Astfel, am oferit Bibliotecii de Științe Umane „Analele Universității din Craiova, Seria Filosofie”, „Revista Universitară de Sociologie” și câteva cărți publicate de către profesorii Secției de Filosofie. În același timp, prin amabilitatea d-lui profesor Christian Brouwer, directorul Bibliotecii și a d-nei Michele Graye, responsabilă Centrului de gestiune a bibliotecilor, Departamentul de donații și schimburi, am stabilit un schimb permanent între revista U.L.B., „Revue Ah” și „Analele Universității din Craiova, Seria Filosofie”.

Am ajuns la Bruxelles când era încă destul de cald și frunzele copacilor erau încă verzi. Am plecat pe ploaie, când arborii își pierduseră întreaga lor podoabă. Dar îmi revin constant în memorie lumina soarelui, filtrată printre frunzele galbene ale unui copac din preajma imensului amfiteatru Jeanson și imaginea asupra întregului campus de la ferestrele etajului al nouălea al Bibliotecii.

Conf. univ. dr. Adriana NEACȘU

Informează-te și decide!

Decizia privind alegerea domeniului de studiu și a universității, menită a oferi o pregătire de specialitate, este una dintre deciziile fundamentale pentru tinerii absolvenți de liceu, fiind totodată și una dintre cele mai dificile.

Venind în întâmpinarea unei nevoi reale de informare, Centrul de Consiliere și Orientare Profesională al Universității din Craiova vă oferă posibilitatea unui sprijin specializat, alături de o sursă de informare autorizată în privința condițiilor reale de admitere și studiu, precum și perspectivelor profesionale din domeniul ales, derulând proiectul **Caravana Învățământului Oltean**.

Prezentare generală

Caravana Învățământului Oltean, eveniment organizat anual de Universitatea din Craiova, se constituie în principalul mijloc de promovare a ofertei educaționale a facultăților și departamentelor uneia dintre cele mai prestigioase instituții de învățământ superior din România. Anul acesta Caravana Învățământului Oltean se va desfășura în perioada februarie-aprilie, în liceele țintă din cele cinci județe ale Olteniei: Dolj, Gorj, Olt, Mehedinți și Vâlcea.

Publicul țintă

Caravana Învățământului Oltean se adresează tuturor potențialilor beneficiari ai ofertei educaționale a Universității din Craiova pentru ciclul I Bologna:

- elevii aflați în clasele terminale de liceu (a XI-a, a XII-a);
- absolvenții de liceu din promoțiile anterioare care doresc să își continue studiile de nivel universitar;
- studenți care doresc să își schimbe specializarea sau vor să facă o a doua specializare;
- adulți care doresc noi oportunități pe piața muncii prin continuarea de studii și/sau înscrierea la o facultate.

Scurtă descriere

Prin acest eveniment se urmărește sensibilizarea mediului preuniversitar, elevi și corp profesoral, asupra necesității de orientare școlară a elevilor. Proiectul se concretizează prin vizitarea fiecărui liceu și prezentarea ofertei educaționale direct și nemijlocit fiecărei clase de elevi, asociate fiind discuții și explicații pe marginea posibilităților de orientare școlară și a exigențelor impuse de tematica admiterii, în funcție de specializările la care s-ar preta profilul respectivei clase de elevi.

Întreaga acțiune va fi realizată în colaborare cu reprezentanți ai facultăților și membrii ai Convenției Organizațiilor Studențești (COS) a Universității din Craiova, urmărindu-se o informare detaliată, actualizată cu privire la facultățile universității; criteriile de admitere; domenii și specializări; perspective profesionale; sistemul de credite, regulamentele specifice în vigoare; modul de acordare al burselor; modalități de cazare, precum și serviciile oferite de CCOP prin activități de orientare și consiliere vocațională prin mijloace de testare psihologică.

Proiectul este susținut de materialul informativ *Ghidul candidatului*, (peste 3000 de exemplare) în fiecare an, evenimentul fiind unul de succes, oferind răspunsuri elevilor, completându-le informațiile în scopul fundamentării deciziei pe baza unei informări adecvate pentru a beneficia

de consultanță în alegerea rutei profesionale individuale în contextul sistemului de credite transferabile și al curriculumului universitar. Proiectul va fi urmat de evenimentul „Zilele Porților Deschise”, unde se va prezenta oferta educațională pentru anul universitar 2009 - 2010.

Ing. Stelian BĂRĂGAN

